

Sygn. akt III Ca 129/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia SO Ewa Adamczyk

Sędzia SO Jacek Małodobry

Sędzia SO Katarzyna Kwilosz – Babiś (sprawozdawca)

Protokolant: insp. Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko P. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Limanowej

z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 627/15

1. zmienia pkt II zaskarżonego wyroku w ten sposób, że kwotę 1 364 zł (jeden tysiąc trzysta sześćdziesiąt cztery złote) zastępuje kwotą 734 zł (siedemset trzydzieści cztery złote);

2. w pozostałej części apelację oddala;

3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

(...)

Sygn. akt III Ca 129/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy w Limanowej oddalił powództwo W. S. przeciwko P. B. o zapłatę kwoty 2 127,54 zł (pkt I.) i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1364 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 8 października 2013 roku pozwany P. B. jako biegły sądowy stawiał się na gruncie gdzie dokonał pomiarów w terenie podczas naoczni sądowej, po czym opracował stosowną opinię dla sprawy I C 454/13. Po przedłożeniu opinii do sprawy pozwany wystawił rachunek za sporządzoną opinię.

Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy w Nowym Targu przyznał pozwanemu wynagrodzenie i zwrot kosztów za sporządzenie opinii w sprawie w łącznej kwocie 2.127,54 złote, a ponadto stwierdził że wskazane obliczenia nie budzą wątpliwości i znajdują uzasadnienie w przepisach. Powód W. S. nie wniósł zażalenia na powyższe postanowienie.

W ocenie Sądu Rejonowego żądanie pozwu nie zasługuje na uwzględnienie. Powód na rozprawie w dniu 9 grudnia 2015 roku oświadczył, iż wnosi o zapłatę żądanej kwoty od pozwanego ponieważ treść złożonej przez pozwanego ustnej opinii spowodowała, że w sprawie I C 454/13 zapadło rozstrzygnięcie niekorzystne dla W. S.. W konsekwencji czego powód został obciążony kosztami w sprawie I C 454/13. Biegły sądowy ma prawo do wynagrodzenia za sporządzenie opinii w postępowaniu, w którym bierze udział. Zgodnie z art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądania wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu, a także za wykonaną pracę przy sporządzeniu opinii. Ponadto przewodniczący może przyznać biegłemu zaliczkę na poczet poniesionych przez niego w toku sporządzania opinii wydatków. Biegłemu wezwanemu do sądu, w razie nieskorzystania przez sąd usług służy prawo do wynagrodzenia za utracony z powodu stawiennictwa zarobek. Biegłemu powołanemu do wykonania czynności poza miejscowością jego zamieszkania służy także prawo do diet oraz zwrotu kosztów przejazdów i noclegów. Biegły sądowy wraz z opinią jest zobowiązany przedstawić do sądu rachunki i inne dokumenty. Na podstawie przedstawionych przez biegłego dokumentów sąd ustala i przyznaje biegłemu wynagrodzenie za wykonaną pracę, a ponadto zwrot kosztów materiałów i innych wydatków niezbędnych do wydania opinii. Jeżeli wynagrodzenie biegłego jest określone stawką godzinną, której podstawy obliczenia zostały wyżej przedstawione, wraz z rachunkami i w/w dokumentami, biegły sądowy przedstawia dwa egzemplarze karty pracy. Sąd Rejonowy w Nowym Targu w sprawie I C 454/13 przyznał P. B. wynagrodzenie za sporządzoną opinią. Postanowienie w tym przedmiocie jest prawomocne i nie podlega badaniu przez Sąd w rozpoznawanej sprawie. Sąd również w tej sprawie nie ocenia opinii sporządzonej przez biegłego w sprawie I C 454/13. Ocena tej opinii nastąpiła w sprawie I C 454/13, której powód był stroną i z racji tego mógł ją kwestionować. Z uwagi na powyższe Sąd powództwo oddalił. O kosztach postępowania w pkt II wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Pozwany wygrał sprawę w całości a na poniesione przez niego koszty składają się: koszty zastępstwa procesowego zgodnie z przedłożonym wycenieniem na kwotę 1230 zł, opłata od pełnomocnictwa oraz koszty dojazdu pozwanego do sądu (k. 49). Powód jako strona przegrana winien więc zapłacić pozwanemu wskazaną kwotę poniesionych przez niego kosztów procesu.

Ww. wyrok zaskarżył w całości apelacją powód W. S.. Apelujący zarzucił, że przedmiotowy wyrok narusza jego prawo własności oraz że nie jest dostosowany do jego wniosków. Podał, że „żaden rachunek zawyżony o zapłatę biegłemu sądowemu nie sprzeciwia się sądowi co do zapłaty biegłemu za jego pracę bo wnioskodawca wie dobrze, że za jego uczciwą pracę należy się zapłata za uczciwą i odpowiedzialną wg Prawa a nie za fałszywą” . Dalej powód zarzucił, że biegły sądowy P. B. niedokładnie przejrzał wszystkie dokumenty dotyczące sprawy, że źle zapoznał się z materiałami pozyskanymi do wykonania opinii geodezyjnej w sprawie o sygn. I C 454/13 oraz, że gdyby P. B. dostosował się do swojej opinii geodezyjnej i do mapy którą narysował i nie wykluczał powoda z tej działki, to nie miałby żadnych pretensji do geodety a wszystkie koszty sprawy poniósłby R. S.. Zdaniem apelującego P. B. popełnił przestępstwo kodeksu karnego bo sfalszował granice.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda W. S. zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w punkcie II wyroku.

Zgodnie z treścią art. 109 §2 k.p.c. w wersji obowiązującej w dacie wydania zaskarżonego wyroku orzekając o wysokości przyznanych stronie kosztów procesu, sąd bierze pod uwagę celowość poniesionych kosztów oraz niezbędność ich poniesienia z uwagi na charakter sprawy. Przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika będącego adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Z kolei w myśl §2 ust. 1 i 2 obowiązującego wówczas rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej

z urzędu zasądzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 3-5. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Zgodnie z treścią §4 ust. 1 i §6 pkt. 3 w/w rozporządzenia stawka minimalna wynagrodzenia adwokackiego w niniejszej sprawie wynosiła 600 zł. W ocenie Sądu Okręgowego w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy brak takich, które uzasadniałyby zasądzenie od powoda dla pozwanego zwrotu kosztów pomocy prawnej w wysokości wyższej niż stawka minimalna czyli wyższej niż 600 zł. Sprawa wytoczona przez powoda nie była skomplikowana ani pod względem faktycznym ani prawnym a nakład pracy pełnomocnika pozwanego był niewielki. Pełnomocnik pozwanego sporządził bowiem standardową odpowiedź na pozew i uczestniczył w jednej rozprawie. Niska wartość przedmiotu sporu i charakter sprawy nie uzasadniały przyznania zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w wysokości 1230 zł czyli wyższej niż połowa kwoty dochodzonej pozwem i wyższej niż dwukrotność obowiązującej w dacie orzekania stawki minimalnej.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 386 §1 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok orzekając jak w pkt. 1 sentencji. Na kwotę 734 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego według stawki minimalnej (600 zł), opłata od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty dojazdu pozwanego do sądu (117 zł).

Dalej idące żądania apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie, ponieważ zarzuty zawarte w apelacji są niezasadne lub nieskuteczne.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar wykazania faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść żądania i uzasadnienia pozwu należy stwierdzić, że procesowym obowiązkiem powoda w niniejszej sprawie było wykazanie prawdziwości zarzutów stawianych pozwanemu a mianowicie, że sporządził fałszywą opinię a więc, że dopuścił się przestępstwa z art. 233§4 k.k.. Tylko w przypadku wykazania, że pozwany dopuścił się przestępstwa w postaci fałszywej opinii istniałaby przesłanka do odpowiedzialności odszkodowawczej wobec powoda. Zarzut sfalszowania opinii jednakże w żaden sposób nie został wykazany. Apelujący nie tylko, że nie wykazał rzekomego sfalszowania opinii ale nawet nie wykazał, że opinia wydana przez pozwanego w sprawie I C 454/13 była nieprawidłowa. Jak wynika z akt tamtej sprawy biegły B. w opinii pisemnej przedstawił przebieg granic wynikający z wówczas obowiązującej mapy ewidencyjnej, natomiast w toku przesłuchania uzupełnił swoją opinię o dodatkowe informacje oparte na analizie wszystkich dostępnych materiałów geodezyjnych i wyraził swoją opinię co do przebiegu granicy własności. Jak wynika zarówno z ustnej opinii biegłego B. jak i z ustnej opinii biegłego W. wydanych w tamtej sprawie kwestia zasięgu prawa własności powoda nie jest sprawą oczywistą i prostą do ustalenia, co zresztą jest powodem sporu granicznego. Jak już wyjaśnił tut. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku wydanego w sprawie III Ca 370/14 (oddalającego apelację W. S. od wyroku wydanego w sprawie I C 454/13) aktualnie jedyną drogą dla ustalenia zasięgu prawa własności powoda jest postępowanie rozgraniczeniowe., które powód w każdej chwili może zainicjować. Wszystkie stwierdzenia i uwagi tut. Sądu Okręgowego w sprawie III Ca 370/14 pozostają aktualne i zbędnym jest ich powtarzanie w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt 2. sentencji.

W pkt 3. orzeczono na zasadzie art. 98 §1 k.p.c. w związku z art. 108 §1 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt. 1 w związku z §2 pkt. 3 aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

(...)

(...)